

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/21768 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 augustus 2008, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. Ph.J.N. Aarnoudse, advocaat te Deventer, en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in zijn eerste grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zicht op uitzetting niet ontbreekt, omdat de gevolgen van de omstandigheid dat hij om hem moverende redenen niet vrijwillig wenst terug te keren voor zijn rekening mogen worden gelaten en niet is gebleken dat hij alles in het werk heeft gesteld om documenten te verkrijgen. Daartoe betoogt hij dat, zoals de rechtbank eerder heeft overwogen in de door haar genoemde uitspraak van 29 april 2008 in zaak nr. 08/11381, in 2007 en 2008 geen enkele gedocumenteerde vreemdeling van Iraanse nationaliteit naar het land van herkomst is uitgezet, omdat de ambassade van Iran geen laissez-passers verleent bij gedwongen terugkeer en dat de omstandigheid dat geen medewerking wordt verleend bij het verkrijgen van documenten daaraan niet afdoet, omdat de staatssecretaris heeft erkend dat ook met originele documenten geen gedwongen terugkeer mogelijk is. Weliswaar staat in voornoemde uitspraak niet dat de Iraanse autoriteiten weigeren een laissez-passers af te geven wanneer men vrijwillig wenst terug te keren, maar tot vrijwillige terugkeer is hij niet bereid, aldus de vreemdeling. Nu hij bovendien niet beschikt over documenten en niet in staat kan worden geacht daarover de beschikking te krijgen, heeft de rechtbank volgens de vreemdeling ten onrechte geoordeeld dat zicht op uitzetting in zijn geval niet ontbreekt.

2.1.1. Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris uiteengezet onder welke voorwaarden de ambassade van Iran laissez-passers verleent. Daartoe heeft hij een brief van de Dienst Terugkeer en Vertrek van 22 oktober 2007 overgelegd waarin de met de ambassade van Iran gemaakte werkafspraken ten aanzien van het aanvragen van reisdocumenten

voor vreemdelingen van Iraanse afkomst zijn neergelegd. Volgens deze afspraken wordt de desbetreffende vreemdeling in beginsel telefonisch gepresenteerd, waarbij met name door de consulaire vertegenwoordiger zal worden vastgesteld of de vreemdeling bereid is vrijwillig naar Iran terug te keren. Verder is gebleken dat de ambassade van Iran geen laissez-passer verstrekt indien geen originele documenten betreffende de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling worden overgelegd.

2.1.2. Hoewel vaststaat dat op de vreemdeling de rechtsplicht rust Nederland te verlaten, heeft hij dat niet binnen de gestelde vertrektermijn gedaan. De op hem rustende vertrekplicht brengt onder meer mee dat van de vreemdeling mag worden verwacht dat hij actieve en volledige medewerking aan zijn uitzetting verleent.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 november 2005 in zaak nr. 200507769/1, JV 2006/13), brengt het wettelijk systeem, indien het belang van de openbare orde vordert dat met het oog op de voorgenomen uitzetting een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, niet mee dat die maatregel slechts kan worden toegepast ten aanzien van de vreemdeling die medewerking verleent, maar ook en in het bijzonder ten aanzien van de vreemdeling die die medewerking niet of in onvoldoende mate verleent. Juist in laatstbedoeld geval wordt door de vrijheidsontnemende maatregel de mogelijkheid van uitzetting veiliggesteld, doordat permanent kan worden toegezien op de van de vreemdeling te verlangen inspanningen tot terugkeer. Aldus is zicht op uitzetting niet komen te ontbreken, maar wordt het integendeel verscherpt en bevorderd.

2.1.3. Uit hetgeen ter zitting van de Afdeling naar voren is gebracht, blijkt dat de ambassade van Iran laissez-passers verstrekt ten behoeve van de uitzetting van in bewaring gestelde gedocumenteerde vreemdelingen met de Iraanse nationaliteit. Niet gebleken is dat de door de vreemdeling bij zijn presentatie aan de consulaire vertegenwoordiging van Iran af te leggen verklaring dat hij bereid is vrijwillig naar Iran terug te keren een zodanige strekking heeft dat het afleggen daarvan verder gaat dan binnen het bestek van de op hem rustende verplichting Nederland eigener beweging te verlaten redelijkerwijs van hem zou kunnen worden verlangd.

Tijdens het met de vreemdeling op 24 juni 2008 gevoerde vertrekgesprek heeft hij te kennen gegeven dat hij in het land van herkomst de beschikking heeft gehad over documenten. Gesteld noch gebleken is dat hij de nodige, controleerbare inspanningen heeft verricht om documenten waaruit zijn identiteit en nationaliteit blijken te verkrijgen. Ook heeft hij geen bijzondere omstandigheden aangevoerd op grond waarvan moet worden geoordeeld dat hij daartoe niet in staat kan worden geacht.

Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank, anders dan de vreemdeling betoogt, terecht overwogen dat in dit geval zicht op uitzetting niet ontbreekt. De grief faalt.

2.2. Hetgeen als tweede grief is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene

zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en
mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van
mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

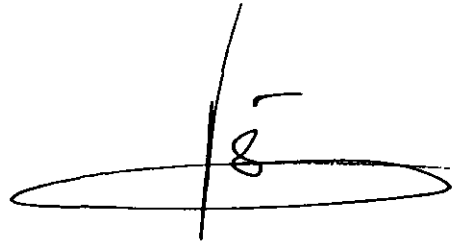
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 september 2008

513.

Verzonden: 4 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

00316741820

4

POLITIE

Postadres Postbus 30071
6803AB ARNHEM

Gelderland-Midden

Regio Gelderland-Midden
Korpsonderdeel 7 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door R.A. Bragonje
Telefoon 026 - 3524150
Fax 026 - 3524111/4187
V-nummer / Zaak / Zaak - 13/06/2008
Datum 14/06/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	nr/w	
	unit	
	datum	16/6
IND locatie		
IND ontvangst- datum	1 6 JUN 2008	
dossiernummer 0010-17-215?		
invoer- controle	nr/w	
	unit	330
	datum	16/6

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Robertus Adrianus Bragonje, inspecteur van het regionaal politiekorps Gelderland-Midden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Iran
Nationaliteit(en) : Iraanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Geen duurzame middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Gelderland-Midden
Datum : 14/06/2008
Tijd : 10:20 uur.

00316741820

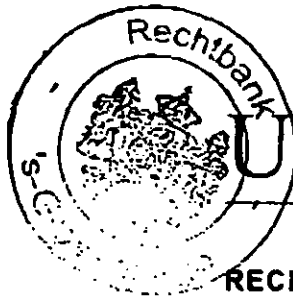
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
R.A Bragonie

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken

Registratienummer: Awb 08/21768

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0010.17.2153,
raadsman mr. P.J.N. Aarnoudse,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door R.L.F. Zandbelt,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 14 juni 2008 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 17 juni 2008 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 30 juni 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser heeft aangevoerd dat verweerder tijdens de strafrechtelijke detentie niet aan de uitzetting van eiser heeft gewerkt en daardoor niet aan de op hem rustende inspanningsverplichting heeft voldaan.

De rechtbank volgt eiser hierin niet, nu verweerder ter zitting heeft verklaard dat eiser vrij onverwacht in vrijheid is gesteld. Verweerder heeft in dit verband gewezen op het detentieoverzicht waaruit blijkt dat de detentie van eiser op 28 juli 2008 zou eindigen.

Eiser heeft aangevoerd dat zicht op uitzetting ontbreekt. Eiser heeft meerdere keren in bewaring gezeten, laatstelijk van december 2005 tot december 2006. Deze bewaring is opgeheven omdat zicht op uitzetting ontbrak. In de vorige procedures hebben de Iraanse autoriteiten geen laissez passer afgegeven. Niet is gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat nu wel zicht op uitzetting bestaat. Eiser wil niet vrijwillig terug want hij vreest voor problemen met het regime. Verder is het voor hem niet mogelijk documenten te verkrijgen.

De rechtbank overweegt dat de enkele omstandigheid dat eerdere inbewaringstellingen niet tot uitzetting hebben geleid, niet zonder meer aan hernieuwde inbewaringstelling in de weg staat. Dat sprake dient te zijn van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat thans, anders dan ten tijde van de opheffing wel zicht op uitzetting bestaat, volgt de rechtbank in dit geval niet, gelet op de tijd die is verstreken sinds de opheffing van de bewaring in december 2006.

Ten aanzien van het zicht op uitzetting heeft de rechtbank ter zitting gewezen op de uitspraak van deze zittingsplaats van 29 april 2008 (08/11381, ter voorlichting van partijen aangehecht), waarin staat dat in 2007 en 2008 geen enkele gedocumenteerde Iraniër naar Iran is uitgezet, omdat de Iraanse ambassade in Nederland geen lp's afgeeft voor gedwongen terugkeer van verwijderbare Iraanse onderdanen. De rechtbank heeft daarom geoordeeld dat zicht op uitzetting ontbreekt. De omstandigheid dat de vreemdeling niet actief medewerking verleent aan het verkrijgen van de voor uitzetting benodigde documenten doet daaraan niet af nu verweerder heeft erkend dat ook Iraanse vreemdelingen met originele documenten niet gedwongen naar Iran worden verwijderd.

Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat gedwongen terugkeer inderdaad niet mogelijk is, maar dat er wel uitzetting kan plaatsvinden als de vreemdeling documenten heeft en aanvaardt vrijwillig te willen terugkeren naar Iran. Gelet op de plicht die eiser heeft om aan de uitzetting mee te werken, is er dus nog zicht op uitzetting.

De rechtbank stelt vast dat in voornoemde uitspraak niet staat dat ook indien wordt aangegeven dat men vrijwillig terug wenst te keren naar Iran, de Iraanse autoriteiten weigeren een lp af te geven. Verder is het standpunt van verweerder door eiser niet weersproken.

Vaststaat dat eiser ongewenst is verklaard en dat op hem ook anderszins de rechtsplicht rust Nederland te verlaten. Dit brengt onder meer met zich dat hij volledige medewerking dient te verlenen aan pogingen van verweerder om zijn terugkeer naar Iran te bewerkstelligen. Voorzover eiser om hem moverende redenen niet vrijwillig wenst terug te keren naar Iran, mogen de gevolgen daarvan – waaronder voortzetting van de bewaring – in beginsel dan ook voor zijn rekening worden gelaten. Dat eiser, zoals hij stelt, niet aan documenten kan komen, leidt niet tot een ander oordeel, nu niet is gebleken dat eiser alles in het werk heeft gesteld om documenten te verkrijgen. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat zicht op uitzetting naar Iran in het geval van eiser niet ontbreekt.

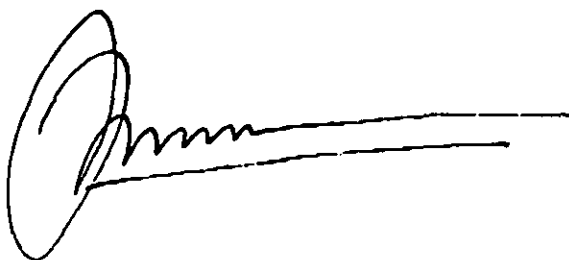
Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Bestissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer - Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van drs. M.P. de Zwart als griffier op **7 JUL 2008**

Afschrift verzonden op:

7 JUL 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreesdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6.6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VAN AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUL 2008	
ZAANKR.	200805361
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

A A R N O U D S E
A D V O C A T E N

Zowel per fax als per koerier

Raad van State
t.a.v. de Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Deventer, 11 juli 2008

Betreft:	appelschrift vreemdelingenbewaring
Inzake:	/ Minister van Vreemdelingenzaken en
	Integratie
IND-nummer:	0010.17.2153
Awb-nummer:	08/21768
Onze ref.:	VA08-06 HB
Uw ref.:	-

Appellant:	
Naam:	
Geboren:	
Nationaliteit:	Iraanse
Gemachtigde:	mr. Ph.J.N. Aarnoudse
Kantoorhoudende:	Burgemeester van Heemstralaan 48 te (7413 BV) Deventer

Toevoeging:	Gelieve een last tot toevoeging te verstrekken
--------------------	---

Verweerder:	
Instantie:	Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
Adres:	Schedeldoekshaven 100 te (2511 EX) 's-Gravenhage

Datum uitspraak:	07 juli 2008
Datum verzending:	07 juli 2008

Aarnoudse Advocaten B.V. ■ Burgemeester van Heemstralaan 48, 7413 BV Deventer ■ KvK Deventer 08123639
Telefoon 0570 - 62 62 22 ■ Telefax 0570 - 62 18 82 ■ E-mail info@arnoudseadvocaten.nl ■ www.arnoudseadvocaten.nl

Alle diensten worden verricht uit hoofde van een overeenkomst van opdracht gesloten met de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
Aarnoudse Advocaten B.V. waarop van toepassing zijn de algemene voorwaarden welke op de achterzijde staan vermeld.
De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Iraanse nationaliteit, verblijvende in de detentieboot te Dordrecht, hierna te noemen "appellant", te dezer zake domicilie kiezende te (7413 BV) Deventer, aan de Burgemeester van Heemstralaan 48, ten kantore van mr. Ph.J.N. Aarnoudse, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Bij de beoordeling bij de rechtbank gaat het om een als beroep aangemerkte eerste toetsing van de bewaring die op 14 juni 2008 is aangevangen. Appellant is ongewenst verklaard.

Appellant is in aansluiting op een strafrechtelijke detentie op of omstreeks 14 juni 2008 in vrijheid gesteld. De begindatum van detentie was 16 maart 2008.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, op 30 juni 2008.

Bij uitspraak van 7 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard. Een afschrift van het beroepschrift d.d. 17 juni 2008 en een afschrift van de bestreden uitspraak d.d. 7 juli 2008 worden hierbij overgelegd (productie 1 en 2).

Appellant heeft onder meer van 28 december 2005 tot 21 december 2006 vastgezet in het kader van vreemdelingenbewaring. Destijds is de vreemdelingenbewaring opgeheven omdat er geen zicht was op uitzetting. Appellant is van mening dat hij niet uitzetbaar is. Ten tijde van de eerdere vreemdelingenbewaringsprocedure is van de zijde van de Iraanse autoriteiten medegedeeld dat voor appellant geen LP zal worden verstrekt. Verweerder heeft toen gesteld dat er zicht op uitzetting is, aangezien vrijwillige terugkeer mogelijk is. Appellant wenst om hem moverende redenen geen vrijwillige terugkeer. Er zijn geen documenten voor handen en zullen ook niet beschikbaar komen. Appellant heeft hiertoe al het mogelijke gedaan. Van de zijde van verweerder is niet vernomen als zou er sprake zijn van nieuwe feiten of omstandigheden na de eerdere opheffing wegens het ontbreken van zicht op uitzetting.

Aarnoudse Advocaten B.V. ■ Burgemeester van Heemstralaan 48, 7413 BV Deventer ■ KvK Deventer 08123639
Telefoon 0570 - 62 62 22 ■ Telefax 0570 - 62 18 82 ■ E-mail info@aaarnoudseadvocaten.nl ■ www.aaarnoudseadvocaten.nl

Alle diensten worden verricht uit hoofde van een overeenkomst van opdracht gesloten met de bestaande vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Aarnoudse Advocaten B.V. waarop van toepassing zijn de algemene voorwaarden welke op de achterzijde staan vermeld. De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbezocht.

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij hoger beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Grief 1: Motiveringsgebrek

Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 2 het volgende overwogen: "Vaststaat dat eiser ongewenst is verklaard en dat op hem ook anderszins de rechtsplicht rust Nederland te verlaten. Dit brengt onder meer met zich dat hij volledige medewerking dient te verlenen aan pogingen van verweerder om zijn terugkeer naar Iran te bewerkstelligen. Voorzover eiser om hem moverende redenen niet vrijwillig wenst terug te keren naar Iran, mogen de gevolgen daarvan – waaronder voortzetting van de bewaring – in beginsel dan ook voor zijn rekening worden gelaten. Dat eiser, zoals hij stelt, niet aan documenten kan komen, leidt niet tot een ander oordeel, nu niet is gebleken dat eiser alles in het werk heeft gesteld om documenten te verkrijgen.

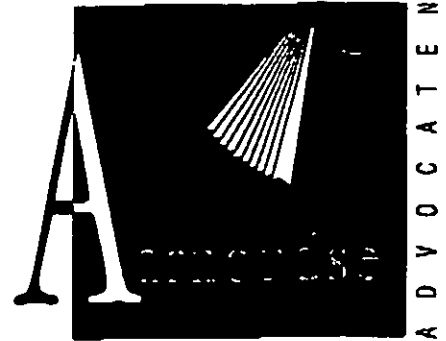
Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat zicht op uitzetting naar Iran in het geval van eiser niet ontbreekt."

2.1.2. Toelichting

Hetgeen onder 2.1.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank met vorenvermelde overweging heeft miskend dat er terdege feiten en omstandigheden zijn aangevoerd op grond waarvan de (voortzetting van de) vreemdelingenbewaring in redelijkheid onrechtmatig dient te worden geacht. Dat eiser ongewenst is verklaard doet hieraan niet af.

Ter zitting heeft de rechtbank, zoals in het vonnis staat vermeld, gewezen op haar uitspraak van 29 april 2008 (08/11381) welke uitspraak niet was aangehecht, waarin staat dat in 2007 en 2008 geen enkele gedocumenteerde Iraniër naar Iran is uitgezet, omdat de Iraanse ambassade in Nederland geen LP's afgeeft voor gedwongen terugkeer van verwijderbare Iraanse onderdanen. De rechtbank heeft toen wel geoordeeld dat zicht op uitzetting ontbreekt. De omstandigheid dat de vreemdeling niet actief medewerking verleend aan het verkrijgen van de voor uitzetting benodigde documenten,

vaste jurisprudentie van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (bv. ABRS 5 september 2003, 200304 290/1) dat bij de beoordeling van het besluit tot inbewaringstelling ook de onmiddellijke aan de inbewaringstelling voorafgaande periode van aansluitende vreemdelingrechtelijke en strafrechtelijke detentie van de desbetreffende vreemdeling worden betrokken.

Appellant is dan ook van mening dat in deze door de rechtbank een onjuiste en onzorgvuldige beslissing en onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans dat moet worden vastgesteld dat de rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate, kenbaar heeft gemaakt en / of voldoende deugdelijk en daadkrachtig heeft gemotiveerd. De rechtbank is eraan voorbij gegaan dat ongedocumenteerden niet worden uitgezet en aldus het zicht op uitzetting ontbreekt.

2.3.1 Motiveringsgebrek / samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt – hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3 Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig bij appelschrift:

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Verzocht wordt tevens ten behoeve van de gemachtigde een last tot toevoeging af te geven.

Hoogachtend,

mr. Ph.J.N. Aarnoudse

C.c. IND, per telefax 038-460 10 50

Aarnoudse Advocaten B.V. ■ Burgemeester van Heemstrataan 48, 7413 BV Deventer ■ KvK Deventer 06123639
Telefoon 0570 - 62 62 22 ■ Telefax 0570 - 62 18 82 ■ E-mail info@aarnoudseadvocaten.nl ■ www.aarnoudseadvocaten.nl

Alle diensten worden verricht ter hoofde van een overeenkomst van opdracht gesloten met de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Aarnoudse Advocaten B.V. waarop van toepassing zijn de algemene voorwaarden welke op de achterzijde staan vermeld. De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

5: